

3. Mar. 1845

FACTS

Date:

3. Mar. 1845

Page number:

Dagbog D, side 16

TRANSCRIPTION

3 Martz 45

Sildig Opvaagnen.

Det gik mig altfor snurrtigt igaar til at jeg kan undlade her at mindes det med et Par Ord. Svens Grundtvig¹ havde bedt mig at samles hos ham med Skovgaard² og Frølich.³ Efter Høyens⁴ Forelæsning paa Slottet spiiste jeg og gik derpaa hjem, hvor jeg tilbragte Eftermiddagstimerne med at læse og skrive, saalænge jeg kunde see. Derpaa lagde jeg mig paa Sophaen og faldt i en blid Slummer der varede – flere Klokketimer. I Bælgmørke vaagnede jeg op, forundret ved at høre munter Larm af legende Børn inde hos min Verts.⁵ Nu begyndte det at gaa om i Hovedet paa mig, at det var ikke Nat, at jeg havde lovet mig ud, forfærdet og skamfuld foer jeg op, tændte Lys, saae paa Klokken, den var 9. Det var en net Historie, jeg vilde sandsynligviis komme forsilde til Aftensbordet og hvad Undskyldning havde jeg vel at fremføre. I en Fart var jeg færdig og afsted. Man havde ventet mig og tilsidst troet, at Noget var mødt af Ubehageligt eller hvad veed jeg, de vilde været hen til mig, hvad om de havde fundet mig i dyb Søvn. Imidlertid kunde jeg ikke lyve, men berettede skamfuld det besynderlige Tilfælde, og blev da ogsaa leet ud. Datteren,⁶ som ikke havde hørt min Fortælling spurgte senere Svens: men har han da sovet til nu? jeg maatte bekjende det anden Gang og døie et lystigt "Godmorgen"! – Sagen var, at jeg i hele den forrige Uge ikke havde været tilsengs, hvor jeg af Erfaring vidste, ingen nok saa fast Beslutning kunde drive mig om Morgenen før 9. Det var at give alt for megen Tid bort, og jeg indrettede mig derfor saaledes, at jeg lader Pigen lægge i min Kakkelovn om Aftenen Kl: 10, naar jeg er ude, forefinder da en varm Stue ved Hjemkomsten og sidder oppe og læser saa længe Øinene kan [overstreget: læ] holde dem aabne, hvorpaa jeg i Klæderne sover oven paa Sophaen, istedetfor afklædt nede i den, kommer før paa Benene og vinder saaledes megen Tid. Men dette Væsen havde tilsidst gjort mig trængende til Søvn, da Overgangen maaskee var for pludselig, og jeg faldt saaledes i Søvn paa en Tid, da jeg ellers aldrig sover eller kan sove. Forrige Vinter levede jeg omtrent paa samme Maade, kun ikke saa mange Nætter i Træk. Foruden det, at jeg virkelig paa denne Maade faaer læst en heel Deel mere end ellers, har denne Levemaade ogsaa det Gode: det er dog noget Nyt, en Afvexling i [overstreget: det] [den] evindelige Gjentakelse af Af- og Paaklædning, Søvn uden Træthed, Vaagen uden Liv o s v, nu kan jeg dog være træt imellem, og derfor finde en Nydelse i Hvilen. Det er netop mit Ønske: at finde Nydelse af enhver Ting i det daglige Liv, her lader det sig realisere, idet der kommer Afvexling.

¹ Svend Grundtvig (1824-1883).

² Malerkammeraten P.C. Skovgaard (1817-1875).

³ Malerkammeraten Lorenz Frølich (1820-1908).

⁴ Kunsthistoriker N.L. Høyen (1798-1870).

⁵ Grosserer Gerhardt Bramme, i hvis hjem i Nyhavn 82 Lundbye boede til leje.

⁶ Meta Grundtvig (1827-1887).

16. Lidlig Opdragelse. 3 Marty 70

Det gik mig alligevel anmunt igennem det at jeg har indtænkt her et minde til mig og til
den 2. herom Fremtidens hvide bød mig at sandes her har med Høgen og Færdig. Efter
Mogens Trælsomning præst stillet sig og gik derover herom herom herom herom herom herom
Dagstimerne med at lære og skrive, saalange som kunde se. Derover lagde jeg mig
paa Papir og faldt i en blid Slummers. Derover og flere Klædninger. Aftens-
minde segede jeg op, formentlig at det mine minde Læse og legende Børn inde
her min Læse. Men begyndte det at gaa om i Klædning præst mig, at det var ikke
Neb, at jeg havde læst mig ind, forfærdet og skamfuld præst jeg opstodte sig,
saa præst Klædning, den var 9. Det var en net Klædning, ja, det sand sig selv
xix's kommer først til Aftens bød mig og herom Klædning mig herom jeg vel
at fremfærd. Den Fort var jeg færdig og spilet. Men havde ventet mig
og klædning træt, at Nøget var smukt af Klædning eller herom end jeg, der ind
sædet her til mig, herom den herom færdig mig: Lige Læse. Imidlertid
tid kunde jeg ikke Læse, men herom Klædning det herom Klædning, Tæstede, og
blev der ogsaa det ind. Datteren, som ikke havde hørt min Fortælling spurgte
saa herom herom: men herom herom sødet til mig? jeg maatte herom, det anden
gang og Læse og Læstigt. Gud morgen! - Læse var, at jeg i hele den forrige
Læse ikke havde været til Læse, herom jeg af Læse indet, ingen net var
født. Bød mig herom herom mig om Morgenens for 9. Det var at præst
alt herom mig T.D. herom, og jeg indtænkte mig herom saaledes, at jeg Læse
Pigen lagde i min Klædning om Aftens Kl: 10, naar jeg er ind, forfærd
saa herom herom Læse med Høgen Læse og Læse og Læse og Læse og Læse og Læse
Læse. Datteren herom herom. Den anden, herom herom, herom herom herom herom herom
over præst Læse, i stedet for afklædt ind: den, herom herom for præst Børn
ne og Læse saaledes mig T.D. Men dette Læse herom Klædning jeg
mig herom herom til Læse, den Overgangen maaske var herom herom, og
og i fald saaledes i Læse præst en T.D. der jeg ellers aldrig sødet eller
herom herom. Forrige Vinter Læse jeg herom præst saame Læse.
herom ikke var herom herom i Tæst. Færdig det, at jeg herom præst
saame Læse. præst herom herom herom herom herom herom herom herom herom
D. ogsaa det Læse: det er det herom herom, en Aftens Læse: det herom herom
gentagelse af Læse og Klædning, Læse herom herom, Læse herom
Læse og Læse, min herom herom herom herom herom herom herom herom herom
Klædning i Klædning. Det er netop mit Læse: at præst Læse og Læse
Læse: det herom herom, herom herom det sig saaledes, det herom herom Aftens Læse.